

[Lund Jensen.]

Idet jeg i øvrigt henviser til den højt-ærede handelsministers udførlige fremsættelsestale, skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse. Jeg kan gøre dette med så meget større sindsro, som forslaget før fremsættelsen har været tilstillet alle de betydende erhvervsorganisationer her i landet og disse helt og fuldt har tiltrådt forslaget, som det foreligger. Kun Patentagentforeningen har fremført enkelte tekniske indvendinger, som det vil være naturligt at se på i et udvalg.

Gideon: Når man taler om eller tænker på begreber som ejendom og ejendomsret, vil man uvilkårligt straks komme til at tænke på det håndgribelige, det, man kan tage og føle på, den såkaldte materielle ejendomsret, på ejendomsretten til jord, til bygninger og til alle de levende og døde ting, større eller mindre, som falder ind under det fælles begreb løsøre, og på de rettigheder, der knytter sig hertil. Det er da også på dette område, man først har gennemført beskyttende foranstaltninger, beskyttende retsregler, som i større eller mindre omfang findes selv i de mest primitive samfund. Men ejendomsret og ejendom er begreber, der strækker sig langt langt videre: til hele det vældige område, der kan sammenfattes under begreberne åndelig ejendom og åndelig ejendomsret, fra det område, der falder ind under kunstner- og forfatterloven, til det praktiske erhvervs domæner gennem patent-, mønster- og varemærkerettigheder og til den retsbeskyttelse, der ligger i lovgivningen om illoyal konkurrence. Denne åndelige verden har tilkæmpet sig og vil utvivlsomt i kommende tider yderligere tilkæmpe sig en stadig større plads, og det må derfor være retsordenens opgave, lovgivningens såvel som domstolenes, at følge udviklingen med vågent øje for stadig at tilpasse de på dette videre område gældende regler til den fremadskridende udvikling.

En fremskudt plads inden for dette område indtager de rettigheder, som knytter sig til varemærkerne, der har fået en stadig mere grundfæstet og værdifuld udbredelse, som har været og stadig er til gavn både for erhvervslivet og for forbrugerne. Man behøver jo blot at tænke på den udbredelse,

som de såkaldte varemærker har fået. Den udvikling, der her har været, har bevirket, at den gældende varemærkelovgivning, der stammer fra 1936, er sakket agterud, og at det derfor er nødvendigt at give den, om jeg så må sige, en ansigtsløftning. Siden 1949 har der siddet en alsidigt sammensat, sagkyndig kommission, der har dybdepløjet hele dette store område, og som i år har afgivet betænkning, der som før nævnt er udarbejdet i samarbejde med tilsvarende finske, svenske og norske kommissioner. Resultatet af dette samarbejde er i alt væsentligt blevet det her foreliggende lovforslag, om hvilket man kan sige, at det på væsentlige punkter bygger på det eksisterende retsgrundlag, den gældende lov og den på grundlag af denne udviklede praksis inden for såvel domstolenes som administrationens område, ligesom man kan sige, at det, når tilsvarende lovforslag er gennemført i de andre nordiske lande, i alt væsentligt vil skabe nordisk ensartethed på varemærkerettens område, eller man kunne måske rettere sige genskabe den. Der er jo det ejendommelige, at vi tidligere har haft en sådan ensartethed, som man blot skridt for skridt er gået bort fra.

Desværre har det jo ikke været muligt at nå frem til fuldstændig enighed, hvilket havde været ønskeligt. Rent bortset fra sproglige forskelle, som der naturligvis er, har på nogle punkter forskelligheder på proces- og administrationsområdet nødvendiggjort afvigelser, ligesom afvigelser har været begrundet i historisk uensartethed inden for retsudviklingen i de forskellige lande. Alligevel må man med tilfredshed hilse den ensartethed, som det dog har været muligt at forhandle sig frem til.

Efter det fadderskab, der således foreligger til dette lovforslag, har man vel lov til at gå ud fra, at det vil få en forholdsvis let gang gennem det høje ting, så meget mere som det er tiltrådt og anbefalet af de forskellige interesserede organisationer, selv om, som det blev nævnt, enkelte af disse organisationer har fremsat ønsker om enkelte ændringer.

Jeg skal naturligvis ikke her ved første behandling komme nærmere ind på enkeltheder, men kun fremhæve visse principper. Efter den gældende lov er der nu adgang for næringsdrivende til at få varemærker